

‘Ik ben 38, dat is niet voor mij’

Melle van der Heide krijgt zijn lintje opgespeld door burgemeester Roel Sluiter. Dochter Tine (5) klampt zich aan haar vader vast.
FOTO Simon Bleeker

HARLINGENDe 38-jarige ‘scoutingman’ Melle van der Heide uit Harlingen kreeg gisteren een lintje. Hij is daarmee de jongste decorandus van Friesland.

‘Ik doe het ontzettend graag: ik krijg er juist veel energie van’

Marissa de Jong

Het komt vast niet vaak voor: een decorandus die de hele ceremonie zijn dochter op schoot heeft. Tine (5) wijkt niet van haar vaders zijde: ze is apetrots. En binnenkort? Dan wil zij ook bij de scouting. Van der Heide straalt: hij is trots op zijn dochters scoutingambities, maar ook op deze waardering. „Dit zijn de zonnestraaltjes in het vrijwilligerswerk.”

„Ik ben 38, dat is niet voor mij”, dacht Van der Heide toen hij zijn hoofd om de deur van de raadszaal stak. „Maar toen zag ik de Friese dassen van die scoutingjongens en was ik zo overweldigd.” Hoofdschuddend nam hij het lintje in ontvangst. „Ik ken de streken, maar toch ben ik er met open ogen ingetuind.”

Het was nog een heel gedoe om de *ouwe seun* naar Harlingen te krijgen: hij was met zijn jonge gezin op vakantie in Zeeland. Toen bleek dat twee leden van muziekcollectief *Proms in Concert by Jack Heaven*, waar Van der Heide bij aangesloten is als regisseur en producer, (zogenaamd) een lintje zouden krijgen. Hij besloot dat hij dat niet kon missen. Maar de rest van het gezin, bestaande uit vrouw Elma, dochter Tine, zoon Eeuwe (7) en pasgeborene Dorus, moest ook mee. Elma veinsde een ‘noodgeval’ en moest zogenaamd een bevallingsbad leveren in Harlingen. „Dat komt goed uit, dan kunnen we samen terug’ heb ik toen tegen hem gezegd”, vertelt ze.

het Glimke

„Ik vond haar al wel wat meegaand”, constateert hij achteraf. „Maar ik heb er toen niets achter gezocht.” En dus stapte Van der Heide nietsvermoedend het stadhuis binnen. De vakantie was toch al niet vrij van vrijwilligerswerk en denken aan anderen: Van der Heide draaide op een avondje in Zeeland nog even , het Friese scoutingmagazine, in elkaar.

Van jongs af aan is Van der Heide aangesloten bij scouting *St. Michiel & Lioba* in Harlingen. Hij kreeg het mee van thuis. „De scouting werd ons met de paplepel ingegoten; we zijn een echte scoutingfamilie”, zegt hij. De eerste vrijwilligersfunctie bekleedde de Harlinger in 1999: hij werd leider bij de explorers. „Tsja, en dan rol je door en voor ik het wist zat ik in het bestuur.”

Tijdens zijn studietijd in Delft en Leiden moest hij noodgedwongen de scouting een tijdje stopzetten. Dat betekende niet dat hij met het vrijwilligerswerk ophield. In deze tijd begon in Harlingen de Proms. Hier kwam alles samen: zijn passie voor muziek en organisatorisch talent kon hij ten volste benutten in zijn functie.

Dit gebeurde terwijl hij in Leiden zat, maar hij moest ervoor terug naar ‘zijn’ Harlingen, dat maakte hij ook zijn – toen nog vriendin – Elma duidelijk. En zo geschiedde, het stel verhuisde naar Harlingen en binnen de kortste keren pakte Van der Heide ook zijn scoutingwerkzaamheden weer op. „Ik heb mezelf min of meer aangeboden om trainingen te geven.” Hij geraakte van het bestuur van de vereniging binnen twee jaar naar het regiobestuur. „En hij sleept mij er vrolijk in mee”, zegt zijn vrouw, die er samen met haar man voor heeft gezorgd dat de gehandicaptenscouting van St. Michiel & Lioba weer op de rails kwam.

Ook landelijk doet hij inmiddels veel voor de scouting en hij zit in het bestuur van Speeltuinvereniging de Pollebeer. Hoe hij dat allemaal doet? „Het is schuiven met je tijd”, zegt hij. „En ik doe het ontzettend graag: ik krijg er juist veel energie van.”

Zo jong en al zo veel gedaan. „Mensen van 38 die lintjes krijgen: waar gaat het heen?!”, vraagt burgemeester Roel Sluiter zich dan ook af. „De koning!”, wordt er vanuit de zaal geroepen. „Dat is niet per se een doel”, antwoordt Van der Heide met een glimlach. Hij wil juist het scoutingwerk nog meer uitbreiden. „Het landelijk bestuur, dat lijkt me nog wel wat”, meent hij. „En ook internationaal is er nog van alles te doen bij de scouting.” Met een schuin oog kijkt hij naar zijn pasgeboren zoontje. „Maar dat moet nog even wachten: ik heb nu nog een jong gezin.”
